

C-372/23. sz. ügy

**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás**

A benyújtás napja:

2023. június 13.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Administrativen sad Haskovo (Bulgária)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2023. június 1.

Felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél:

VU

Ellenérdekű fél a felülvizsgálati eljárásban:

Teritorialna direktsia Mitnitsa Burgas kam Agentsia „Mitnitsi“

Az eljárásban részt vesz:

Okrazhna prokuratura Haskovo

Az alapeljárás tárgya

A vámhatóságnak a „csempészet” vámjogi szabálysértése miatt pénzbírságot kiszabó és a szabálysértés tárgyát képező áruknak az állam javára történő elkobzását elrendelő határozatát helybenhagyó ítélet ellen benyújtott felülvizsgálati kérelem.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az uniós jog értelmezése; EUMSZ 267. cikk

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Úgy kell-e értelmezni az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 42. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 15. cikkét, hogy azzal ellentétes a Zakon za mitnitsite (vám törvény, a továbbiakban: ZM) a Zakon za administrativnate narushenia i nakazania (a közigazgatási szabálysértésekről és szankciókról szóló törvény, a továbbiakban: ZANN) 7. cikkével összefüggésben értelmezett 233. cikkének (1) bekezdésében foglaltakhoz hasonló nemzeti szabályozás, amely a nem szándékosan elkövetett csempészet szankcionálását írja elő az államhatárt átlépő árukra vonatkozó vámáru-nyilatkozat előírt formájának be nem tartásával, a kellő gondosság elmulasztása miatt elkövetett vámjogsértés esetén? Elfogadható-e olyan nemzeti szabályozás, amely ilyen esetekben lehetővé teszi, hogy a szabálysértést gondatlanságból elkövetett csempészetnek minősítsék, vagy a szándékosság a csempészet kötelező tényállási eleme?

2. Úgy kell-e értelmezni a 952/2013/EU rendelet 42. cikkének (1) bekezdését, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, mint a ZM-nek a ZANN 7. cikkével összefüggésben értelmezett 233. cikkének (1) bekezdése, amely szerint a „csempészet” fogalma alá tartozó első, akár szándékosan, akár gondatlanságból elkövetett jogsértés ugyanolyan típusú és összegű szankcióval, nevezetesen a jogsértés tárgya vámértékének 100%-a és 200%-a közötti „bírsággal” büntetendő?

3. Úgy kell-e értelmezni a 952/2013/EU rendelet 42. cikkének (2) bekezdését, hogy azzal ellentétes a ZM 233. cikkének (6) bekezdéséhez hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely kiegészítő jellegű közigazgatási szankcióként a jogsértés tárgyát képező olyan áruk vagy tárgyak elkobzásáról (tulajdontól való megfosztás az állam javára) rendelkezik, amelyek birtoklása nem tiltott? Elfogadható-e a jogsértés tárgyának elkobzása azokban az esetekben, amelyekben az elkobzott dolog a jogsértőtől eltérő személy tulajdonában áll?

4. Úgy kell-e értelmezni a 952/2013/EU rendelet 42. cikkének az Európai Unió Alapjogi Chartája 49. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett (1) bekezdését, hogy a ZM 233. cikkének (6) bekezdésében foglalthoz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely a „bírság” szankció mellett kiegészítő jellegű szankcióként a jogsértés tárgyát képező olyan áruk vagy dolgok elkobzását (tulajdontól való megfosztás az állam javára) írja elő, amelyek birtoklása nem tiltott, a tulajdonhoz való jogba történő aránytalan, szankcionáló és a követett jogszerű céllal arányban nem álló beavatkozásként elfogadhatatlan a következő esetekben: általánosságban azokban az esetekben, amelyekben a jogsértés tárgyát képező elkobzott vagyontárgy a jogsértő tulajdonában áll, és azokban az esetekben, amelyekben az említett vagyontárgy a jogsértőtől eltérő harmadik személy tulajdonában áll, és különösen azokban az esetekben, amelyekben a jogsértő nem szándékosan, hanem gondatlanságból követte el a jogsértést?

5. Úgy kell-e értelmezni a 952/2013/EU rendeletnek az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikkével összefüggésben értelmezett 5. cikke 3. pontját, hogy a

vámellenőrzéseket végző hatóságoknak be kell tartaniuk a helyes hivatali magatartás európai kódexének rendelkezéseit, különösen annak 6–10. cikkét, és hogy elfogadhatatlan a ZM-nek a ZANN 7. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben értelmezett 233. cikkének (1) bekezdésében foglaltakhoz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely szerint a ZM 233. cikke (6) bekezdése alapján a vámjogszabályokat formálisan és gondatlanságból megsértő személyekkel szemben a szándékos magatartást büntető szankciókat lehet kiszabni, és a jogsértés harmadik személy tulajdonát képező tárgyának az állam javára történő elkobzását lehet elrendelni anélkül, hogy a gondatlanul cselekvő személyt előzetesen tájékoztatták volna arról, hogyan kell a jogszabályoknak megfelelő magatartást tanúsítania, és hogyan kell az Európai Unió külső határán történő áruszállításhoz szükséges okmányait a jogszabályban előírt módon megfelelően kitöltenie?

Az Unió jogszabályi rendelkezései és ítélkezési gyakorlata

Az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: 952/2013 rendelet) – 5., 15., 42. és 198. cikk

A bűncselekményből származó jövedelmek, vagyon és az elkövetéshez használt eszközök elkobzásáról szóló, 2005. február 24-i 2005/212/IB tanácsi kerethatározat (a továbbiakban: 2005/212 kerethatározat) – 2. és 4. cikk

Az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban Charta) – 17., 41., 47. és 49. cikk

A helyes hivatali magatartás európai kódexe – 6., 7., 8., 9. és 10. cikk

A Bíróság 2021. január 14-i Okrazhna prokuratura – Haskovo und Apelativna prokuratura – Plovdiv ítélete C- 393/19, EU:C:2021:8; a rendelkező rész 1. és 2. pontja)

A nemzeti jog rendelkezései

Zakon za mitnitsite (vám törvény) (a továbbiakban: ZM) – 16., 66. és 233. cikk

Zakon za administrativnite narushenia i nakazania (a közigazgatási szabálysértésekről és szankciókról szóló törvény; a továbbiakban: ZANN) – 6., 7., 11., 28., 36. és 58d. cikk

Nakazatelen kodeks (büntető törvénykönyv; a továbbiakban: NK) – 11. és 242. cikk

A tényállás és az eljárás rövid bemutatása

- 1 A bírósági szakaszt megelőző eljárás során az egyik vám- és pénzügyőrnnyomozó végzésével gyanúsítottként eljárás alá vonták VU-t (Novi Pazar, Szerb Köztársaság), akinek azt rótták a terhére, hogy közvadra üldözendő bűncselekményt követett el azzal, hogy 2021. május 28-án a Kapitan Andreevo határátkelőhelyen (Haszkovo megye, Szvilengrád település) a Török Köztársaságból a Bolgár Köztársaságba nagy mennyiségű kereskedelmi célú árut szállított át az államhatáron egy „Mercedes” márkájú, félpótkocsis tehergépkocsival, a vámhatóságok tudta és engedélye nélkül, nevezetesen: 6 mm [magasságú], 2,80 x 1,30 m méretű, összesen 728 m² felületű alumíniumlemezeket, 12 mm [magasságú], 3,66 x 1,40 m méretű, összesen 459,62 m² felületű alumíniumlemezeket, és 6 mm [magasságú], 2,80 x 1,30 m méretű, összesen 152,88 m² felületű alumíniumlemezeket, mindent egybevetve 1 340,5 m² felületű alumíniumlemezeket, összesen 72 711,00 leva (BGN) értékben (az NK 242. cikke (1) bekezdésének e) pontjába ütköző bűncselekmény).
- 2 Az Okrazhna prokuratura Haskovo (haszkovói regionális ügyészség, Bulgária) egyik ügyészének végzésével bizonyítékok hiányában megszüntették a büntetőeljárást; a tárgyi bizonyítási eszközöket véleményezésre visszaküldték a Teritorialna direktsia Mitnitsa Burgas (burgaszi vámhivatal területi igazgatóság, Bulgária) igazgatójának.
- 3 A kérdést előterjesztő bíróság adatai szerint a csempészet minősített esetének a bűncselekménye (NK 242. cikke (1) bekezdésének e) pontja) és a csempészet közigazgatási szabálysértési alakzata (ZM 233. cikke) közötti elhatárolás kritériuma a csempészett tárgy értéke.
- 4 Az eljárás során a burgaszi vámhivatal területi igazgatósága állásfoglalást készített, amelyben megállapításra került, hogy a leírt áruk vámértéke 73 140,06 BGN.
- 5 2021. december 10-én a burgaszi vámhivatal területi igazgatóságának az igazgatóhelyettese bírságot kiszabó határozatot bocsátott ki, amelyben 73 140,06 BGN bírságot szabott ki VU-ra a ZM 233. cikke (1) bekezdésének megsértése miatt e rendelkezés alapján **(I. pont)** és az állam javára elkoboztak 6 mm [magasságú] és 2,80 x 1,30 m méretű, összesen 728 m² felületű alumíniumlemezeket, 12 mm [magasságú] és 3,66 x 1,40 m méretű, összesen 307,44 m² felületű alumíniumlemezek, 12 mm [magasságú] és 3,66 x 1,54 m méretű, összesen 152,88 m² felületű alumíniumlemezek, valamint 4 mm [magasságú] és 2,88 x 1,30 m méretű, összesen 152,88 m² felületű alumíniumlemezek, mindent egybevetve 1 340,5 m² felületű alumíniumlemezeket, összesen 73 140,06 BGN vámértékben **(II. pont)**. A bírságot kiszabó határozat **III. pontja** kimondta, hogy a ZEBEX D.O.O. (Szerb Köztársaság) jogi személy tulajdonában lévő, „Mercedes” márkájú nyerges vontatót és a félpótkocsit, valamint a két forgalmi engedélyt és az indítókulcsot **nem** kobozzák el az állam

javára, hanem a tulajdonosnak vagy a tulajdonos által meghatalmazott személynek adják át.

- 6 VU megtámadta a bíróságot kiszabó határozat **I. és II. pontját** a Rayonen sad Svilengrad (szvilengrádi kerületi bíróság, Bulgária) előtt. A 2022. január 17-i ítéletével e bíróság helyben hagyta a határozatot. Megállapította, hogy VU ténylegesen kereskedelmi jellegű és mennyiségű árut szállított át az államhatáron és hozott be Bulgáriába a vámhatóságok tudta és engedélye nélkül, ezáltal megvalósította a ZM 233. cikkének (1) bekezdésébe ütköző „csempészet” szabálysértését a fent említett megvalósítási formák közül a másodikban („szállítás”), mivel korábban nem tett eleget a szállított áruk írásbeli bejelentési kötelezettségének. A Rayonen sad Svilengrad (szvilengrádi kerületi bíróság) azzal érvelt továbbá, hogy az a körülmény, hogy a felperes szóban közölte, hogy az általa szállított áruk tömege körülbelül 23 000 kg, semmikeppen sem felel meg a „vámáru-nyilatkozat” fogalma jellemzőinek, mivel a vámáru-nyilatkozathoz hozzátartozik a szállított áruk kimerítő, pontos és egyértelmű megjelölése és az egyes áruk mennyiségének írásos vámáru-nyilatkozatban történő feltüntetése. A szóbeli vámáru-nyilatkozat akkor elfogadható, ha az áruk nem kereskedelmi jellegűek, vagy ha kereskedelmi jellegűek, akkor az utas személyes poggyászában vannak, valamint egyéb esetekben. A megállapított tények alapján logikusan megállapítható, hogy a felperes a kellő gondosság elmulasztását követett el, mivel – ha gondosabban teljesítette volna kötelezettségeit –, már a fuvarozás kezdetén megállapíthatta volna, hogy a ténylegesen szállított áru nem felel meg a fuvarokmányokban leírtaknak. Mivel a kellő gondosság elmulasztása gondatlanság, és tekintettel a ZANN 7. cikkének (2) bekezdésére, valamint – mivel a gondatlanságot mint a ZM 233. cikkének (1) bekezdése szerinti szabálysértés elkövetésének bűnösségi alakzatát a törvény kifejezetten nem zárja ki – kétségtelenül megvalósulnak az említett szabálysértés tényállási elemei.
- 7 A Rayonen sad Svilengrad (szvilengrádi kerületi bíróság) megállapította, hogy a közigazgatási szankciót – annak jellegét és mértékét tekintve – megfelelően szabták ki. A, ZM 233. cikkének (1) bekezdésével összhangban a be nem jelentett áruk vámértékének 100 %-át – 73 140,06 BGN – kitevő bírságot szabtak ki. A bírságot kiszabó határozat a jogsértés tárgyát képező áruknak az állam javára történő elkobzása tekintetében is jogszerű és helyes. Ennek elrendelése ebben a részben teljesen jogszerű, mivel a vonatkozó jogalapon (a ZM 233. cikkének (6) bekezdés) született.

Az alapeljárásban részt vevő felek főbb érvei

- 8 VU azzal érvel, hogy a „csempészet” szabálysértés nem követhető el „gondatlan” bűnösségi alakzatban, mivel a „csempészet” kifejezés már implicit módon magában foglalja a szándékosság meglétét. A jelen esetben a jogsértés elkövetése gondatlanságból történt, pedig a ZM 233. cikkének a szabálysértési hatóság által alkalmazott rendelkezése a szándékos csempészet elleni küzdelmet szolgálja. A szankció kiszabása, nevezetesen a be nem jelentett áruk vámértékének 100 %-a és

200 %-a közötti (jelen esetben 100 %) bírság kiszabása tehát nem felel meg a törvény céljának.

- 9 VU azt állítja továbbá, hogy a bírságot kiszabó határozat az állam javára olyan árukat kobzott el, amelyek egy olyan harmadik személy tulajdonát képezik, akinek semmi köze az elkövetett jogsértéshez. Az állam javára elkobzott, összesen 73 140,06 BGN értékű alumíniumlemezek egy szerbiai vállalkozás tulajdonát képezik, és a fuvarozó gondatlanságból nem az előírt formában jelentette be őket a vámhatóságoknak.
- 10 Ezzel az érveléssel összefüggésben állítja VU, hogy a bírságot kiszabó határozat európai uniós jogot sért. E tekintetben különösen arra hivatkozik, hogy a vámhatósági tisztviselőknek az ellenőrzése során tanúsított magatartása nem felelt meg a helyes hivatali magatartás európai kódexe (a továbbiakban: kódex) 6., 7., 8., 9. és 10. cikkének, valamint a Charta 41. cikkének, és hogy őt a jelen ügyben a kódex 7. cikkének megsértésével tették felelőssé. A vámhatósági tisztviselők által kért információkat szóban közölte, ezért nem lehetett abból kiindulni, hogy gondatlanságból, a vámhatóságok tudta és engedélye nélkül olyan árut hozott (szállított) át az államhatáron, amelyet nem az előírt formában jelentett be. A felülvizsgálati kérelmet előterjesztő fél hangsúlyozza, hogy a kerületi bíróság által helybenhagyott, bírságot kiszabó határozat a bírágon felül elrendelte más személy tulajdonában lévő, be nem jelentett áruknak az állam javára történő elkobzását, amely szankciót a 952/2013 rendelet 42. cikkének (2) bekezdése nem ír elő. A 2005/212 kerethatározat *per argumentum a fortiori* alkalmazandó, és a Charta 17. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 2. cikkének (1) bekezdését, valamint a Charta 47. cikkével összefüggésben értelmezett 4. cikkét az Európai Unió Bíróságának a C-393/19. sz. ügyben 2021. január 14-én hozott ítélete alapján úgy kell értelmezni, hogy az olyan esetekben is irányadó, amikor a cselekmény nem büncselekménynek, hanem közigazgatási szabálysértésnek minősül. A csempészetet tehát csak szándékosan lehetett elkövetni, ezért a ZM 233. cikkének (1) bekezdése – a ZANN 7. cikkének (1) és (2) bekezdésétől eltérően – nem alkalmazható a gondatlan cselekményekre, és a 2005/212 kerethatározat 4. cikke, valamint a Charta 47. cikke nem tette lehetővé a büntetőeljárás során az elkövetőtől eltérő személy tulajdonát képező vagyontárgyak elkobzását anélkül, hogy az érintett személynek hatékony jogorvoslati lehetőségei lennének.
- 11 A fenti okokból VU a megtámadott ítélet és az ítélet által helybenhagyott, bírságot kiszabó határozat hatályon kívül helyezését kéri. Amennyiben a felülvizsgálati eljárásban eljáró bíróság megállapítja, hogy a nemzeti jogot nem az uniós joggal összhangban alkalmazták, kéri a kérdést előterjesztő bíróságot, hogy terjesszen az uniós jog rendelkezéseinek értelmezésére vonatkozó előzetes döntéshozatal iránti kérelmet az Európai Unió Bírósága elé.
- 12 A felülvizsgálati eljárásban ellenérdekű fél azzal érvel, hogy a felülvizsgálati kérelem megalapozatlan.

- 13 Az Okrazhna prokuratura Haskovo (haszkovói regionális ügyészség) kijelenti, hogy az alapeljárás során nyilatkozni fog a felülvizsgálati kérelemről. Úgy véli, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztésére vonatkozó kérelmet el kell utasítani.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid bemutatása

- 14 A kérdést előterjesztő bíróság elismeri, hogy az uniós joggal ellentétes lehet, hogy a ZM (vámtörvény) lex specialisában nincs olyan jogi norma, amely különbséget tenne a ZM 233. cikkének (1) bekezdése szerinti közigazgatási szabálysértés szándékos és gondatlan elkövetése között. Ebben az összefüggésben úgy véli, hogy a vámhatóság a Charta 41. cikkének (1) bekezdése értelmében talán nem kezelte tisztességes módon azt a kérdést, hogy VU közigazgatási szabálysértést követett-e el, és hogyan kell azt büntetni. A bűnösségi alakzaton alapuló, megkülönböztető kritérium nélküli szankció kiszabása azt eredményezi, hogy az idézett nemzeti jogi rendelkezést minden olyan személyre alkalmazzák, aki az e rendelkezésben említett szabálysértés objektív tényállási elemeit megvalósította, ami azt jelenti, hogy az érintetteket azonos módon kezelik anélkül, hogy figyelembe vennék azt a tényt, hogy bizonyos esetekben a jogsértők esetleg nem szándékoztak vagy nem kíséreltek meg árukát a vámhatóságok tudta és engedélye nélkül az államhatáron átvinni, illetve szállítani. A nemzeti jogalkotó megközelítése a vizsgált konstellációban a büntetés és a bűncselekmény közötti arányosság elvének megsértésének tekinthető, ami összeegyeztethetetlennek tekintendő a Charta 49. cikkének (3) bekezdésével. Ebben az összefüggésben az a nézet is képviselhető, hogy a vámhatóságok intézkedései nincsenek összhangban a kódex 6–10. cikkével. A jelen esetben alkalmazandó szabályozás nem minden esetben teszi lehetővé, hogy a szankcióval sújtott személynek jogi lehetősége legyen annak bizonyítására, hogy nem szándékosan követte el cselekményét, és így esetleg a szankció csökkentését, visszavonását vagy enyhébb szankcióra való átváltoztatását érje el. Ezek az alternatívák a közigazgatási szabálysértési hatóságok mérlegelési jogkörébe tartoznak, amelyek az általános törvény, a ZANN 28. cikke szerint dönthetnek így; egy másik, hasonló lehetőség e tekintetben az egyezés megkötése a ZANN 58d. cikke alapján.
- 15 Másrészt elképzelhető, hogy a jelen ügy szempontjából releváns nemzeti rendelkezések összhangban vannak az uniós joggal, és alkalmazásuk során az állam (jelen esetben a vámhatóságokon keresztül) a 952/2013 rendelet 15. cikkének (1) és (2) bekezdésével és 42. cikkének (1) és (2) bekezdésével összhangban jár el, illetve hogy nem valósult meg a Charta 41. cikkének (1) bekezdésének vagy 49. cikke (3) bekezdésének, illetve az uniós jog egyéb rendelkezéseinek megsértése, és a vámhatóságok nem sértették meg a kódexet.
- 16 Ezután meg kell jegyezni, hogy a Bíróság a C-393/19. sz. ügyben 2021. január 14-én hozott ítéletében, amelyet az Apelativen sad Plovdiv (plovdivi fellebbviteli bíróság, Bulgária) előzetes döntéshozatal iránti kérelmére hozott, a következőképpen határozott:

„1) A bűncselekményből származó jövedelmek, vagyon és az elkövetéshez használt eszközök elkobzásáról szóló, 2005. február 24-i 2005/212/IB tanácsi kerethatározat 2. cikkének (1) bekezdését az Európai Unió Alapjogi Chartája 17. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben akként kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely lehetővé teszi a minősített csempészet elkövetéséhez használt eszköz elkobzását, amennyiben az jóhiszemű harmadik személy tulajdonában áll.

2) A 2005/212 kerethatározat 4. cikkét az Alapjogi Charta 47. cikkével összefüggésben akként kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely a büntetőeljárás keretében anélkül teszi lehetővé a bűncselekmény elkövetőjétől különböző személy tulajdonában álló vagyontárgy elkobzását, hogy ez utóbbi személy hatékony jogorvoslattal rendelkezne.”

- 17 A Bíróság fent említett ítéletében a vizsgálat tárgya a Bolgár Köztársaság egyik nemzeti szabályozása volt, nevezetesen az NK 242. cikkének (7) és (8) bekezdése (időközben a (8) bekezdést a Konstitutsionen sad (a Bolgár Köztársaság alkotmánybírósága) ítéletben alkotmányellenesnek nyilvánította, de a (7) bekezdés hatályos jog). Az NK 242. cikkének (7) bekezdése szerint a csempészet tárgya az állam javára elkobzásra kerül, függetlenül attól, hogy kinek a tulajdonát képezi; ha már nincs meg, vagy értékesítették, akkor a nemzeti kiskereskedelmi árak szerinti ellenértékének elkobzását rendelik el.
- 18 A jogsértés tárgyának a Rayonen sad Svilengrad (szvilengrádi kerületi bíróság) által helyben hagyott, bírságot kiszabó határozat II. pontjával elrendelt, az állam javára történő elkobzása, az NK 242. cikkének (7) bekezdéséhez hasonló eset, azzal a különbséggel, hogy a tárgy elkobzása jelen esetben közigazgatási szabálysértés (a ZM 233. cikkének (1) bekezdése alapján) és nem bűncselekmény miatt történik.
- 19 A fenti okokból a kérdést előterjesztő bíróság szükségesnek tartja, hogy az Európai Unió Bírósága kifejezetten nyilatkozzon a ZM 233. cikkének (1) bekezdése szerinti közigazgatási szabálysértés tárgyának elkobzása vonatkozásában, vagy tisztázza, hogy a ZM 233. cikkének (6) bekezdése ellentétes-e az uniós joggal.
- 20 A Charta 17. cikkére és a 952/2013 rendelet 42. cikkének (2) bekezdésére figyelemmel képviselhető az a nézet, hogy a jogsértés tárgyának elkobzása sérti VU jogait. A jogsértés tárgyának az állam javára történő elkobzása kérdésének vizsgálata jelen esetben releváns, mivel a jogsértő felel az általa szállított áru tulajdonosával szemben. Emiatt az áruknak a bírságot kiszabó határozat útján történő elkobzása VU-val szembeni visszkereseti vagy egyéb követelések érvényesítésével kihatással lehet VU jogi helyzetére.
- 21 Másrészt azzal is lehet érvelni, hogy a jogsértés tárgyának a ZM 233. cikkének (6) bekezdése szerinti, az állam javára történő elkobzása olyan elfogadható jogi aktus, amely megfelel a 2005/212 kerethatározat 2. cikkének, a 952/2013 rendelet

42. cikkének és 198. cikke (1) bekezdése a) pontjának, valamint az uniós jog egyéb rendelkezéseinek, és összeegyeztethető a kódex rendelkezéseivel.
- 22 A kérdést előterjesztő bíróság által előadottak szerint a ZM 233. cikkének (1) bekezdéséhez képest általános rendelkezésnek minősülő ZANN 7. cikkének (2) bekezdését a jogalkotó azért vezette be, mert a közigazgatási szabálysértések társadalomra veszélyessége kisebb, mint például az NK (büntető törvénykönyv) szerinti bűncselekmények esetében, amely törvénykönyvben azok az esetek vannak felsorolva, amelyek a bűnösségi alakzattól (szándékosság vagy gondatlanság) függő büntetéssel büntetendők. Ezért feltételezhető, hogy a ZM 233. cikkének (1) bekezdésében előírt szankció nem haladja meg a 952/2013 rendelet 42. cikkének szabályozási tartalmát, és nem sérti a Charta 49. cikkének (3) bekezdését. Ezenkívül a ZM 233. cikkének (1) bekezdése az áru vámértékének legfeljebb 100–200 %-áig terjedő szankciót ír elő, ami azt jelenti, hogy a közigazgatási szabálysértési hatóság a rendelkezést az eset összes tényét és körülményét figyelembe véve alkalmazza, beleértve a bűnösségi alakzatot is.
- 23 A fenti okokból a kérdést előterjesztő bíróság az előtte folyamatban lévő jogvita megfelelő eldöntése érdekében szükségesnek tartja, hogy az EUMSZ 267. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjával összefüggésben értelmezett (3) bekezdése alapján az általa megfogalmazott kérdéseket előterjessze, és kéri az ügynek az Európai Unió Bírósága C-717/22. sz. ügyével közös elbírálás céljából történő egyesítését.
- 24 Az Európai Unió Bírósága előtt lévő C-717/22. sz. ügy az EUSZ-nak az EUMSZ 267. cikkel összefüggésben értelmezett 19. cikke (3) bekezdésének b) pontja alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem (a Bíróság eljárási szabályzata 93. és azt követő cikkei szerinti eljárás). A feltett kérdéseket a szerbiai székhelyű Sistem Lux OOD által benyújtott kereset alapján 2022 óta a Rayonen sad Svilengrad (szvilengrádi kerületi bíróság) előtt folyamatban lévő közigazgatási szabálysértési eljárás keretében fogalmazták meg.